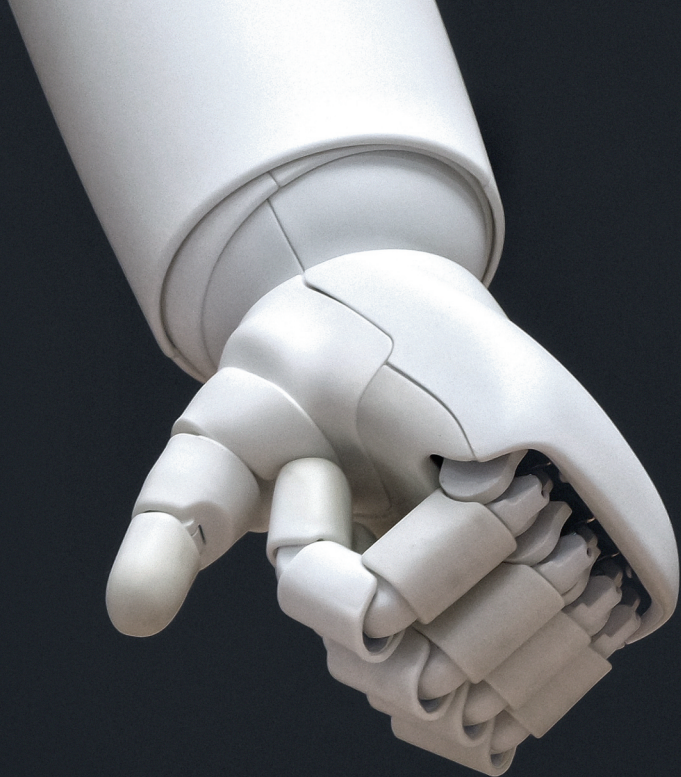

HEIMO ELONEN

KASSANEIDIN KÄTTELYOPAS

KASSANEIDIN KÄTTELYOPAS

HEIMO ELONEN

KASSANEIDIN KÄTTELYOPAS

© 2021 Heimo Elonen

© 2021 Quigley Books

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, saksa
ISBN: 978-952-80-6967-6

DOWNHILL COWHILL

Olipa kerran mies, joka kompastui Turun Kauppatorilla kirjaan nimeltä *Kassaneidin Kättelyopas*.

Miehen nimi oli Downhill Cowhill ja hän oli kanadalainen maahanmuuttaja.

Downhill Cowhill nosti kirjan ylös torin mielikuvitukselliselta päällysteeltä – kuollut kala, keltainen omena, mätä porkkana, eritelätäkkö, eriteklöntti, olutpullon pohja, Koskenkorvapullon korkki, Tampereen Kaupunginorkesterin konserttilippu vuodelta 1967, ihon suikale, varpaankynnen kappale, haavateipin suikale, unelma - ja aukaisi sen kävellessään kohti takuulla miellyttävää päämääräänsä.

Pyri kättelemään kassaneitiä oikeanpuoleista eturaajaa käyttäen, kirjassa luki.

Okei, Downhill Cowhill ajatteli.

Oli se hallitseva eturaajasi tai ei, kirjassa luki.

Okei, Downhill Cowhill ajatteli.

Sillä tavoin vältty epäluulon aiheuttamiselta, kirjassa luki.

Okei, Downhill Cowhill tuumasi.

Olkaamme armottoman rehellisiä, kirjassa luki. *Vasurit herättävät epäluuloa kaikkialla missä liikkuvat*.

Downhill Cowhill sulki aggressiivisen kirjan samalla tavoin kuin oli sen aukaissut, kävellessä kohti miellyttävää työsuhteasuuntoaan. Koska ei keksinyt mihin pudottaisi löytönsä syyllistymättä jälleenroskaamiseen Turun Kauppatorilla, Downhill Cowhill työnsi kirjan kainaloonsa.

Olen kompastuja.

Olen haltuunottaja.
Olen löytöretkeilijä.
Olen kirjan kierrättäjä.
Olen Downhill Cowhill.
Olen kanadalainen jääkiekkoilija Turussa.
Mikä ettei.

ELMORE JAMES

Olipa kerran Rock & Roll -tähti, joka yritti ostaa japanilaisen auton.

Itselleen.

Siltä se näytti.

Näin se kävi.

Sydän taas murskana herännyt Rock & Roll -tähti pujotteli aamuisin suurkaupunkien katuja ufojen tavoin lakaisevien ja huuhtovien ynnä hurisevien kookkaiden mekaanisten ilmentysten lomitse ja ryhtyi takomaan *Kassaneidin Kättelyoppaalla* japanilaista ravintoa myyvän kaupan näyteikkunaa, huutaen "Olen myöhässä, ostan koko mestan". Nuori ei-aasialainen nainen, jolla oli kaunis pää ja terhakat rinnat, saapasteli kauppaliikkeen uumenista ja muodosti huulillaan näyteikkunan läpi helposti ymmärrettävät sanat "Käänny ympäri, torvi".

Kyltissä Horatio Streetin ja 14. Kadun kulmauksessa New Yorkissa oli kauan sitten lukenut Mitsubishi.

Rock & Roll -tähden murskaantunut sydän näki tekstin pölyn, maalin ja uusien elementtien läpi.

Mean Mistreatin' Mama, terhakoiden tissien virkistämä Rock & Roll -tähti tuumasi.

Hän luuli päässeensä vihdoin jyvälle Elmore Jamesista.

Siitä seurasi pelkkää hyvää.

LUDOWIKA LaRUE, EIDER MANOZZI-HOLT JA BRUCE WILLINGHAM

Olipa kerran kaksi miestä ja yksi nainen, jotka kiersivät Eurooppaa seisahdellen keskelle avaraa tilaa melkein missä tahansa huutaakseen yhteen ääneen: "Olen Jeesus!"

Huutajat olivat nainen edellä nimiltään Ludowika LaRue, Eider Manozzi-Holt ja Bruce Willingham. Ei sen puoleen että kukaan olisi kysynyt. Taustamusiikkinaan huutajat käyttivät Dire Straitsin laulua vuodelta 1983, jonka libretto meni näin: 'Two men say they're Jesus one of them must be wrong'.

Ihmiset kaikkialla Euroopassa kuuntelivat ja katselivat heitä mielellään. Vanha kunnon Dire Straits, ihmiset ajattelivat polkiessaan vaistomaisesti tahtia erilaisilla jalkineillaan.

Performanssin myönteinen vastaanotto kiihotti kahden miehen ja yhden naisen päähän. Sen seurauksena he ryhtyivät huutamaan yhteen ääneen: "Olen Jeesus ja menen nyt Hollywoodiin!"

Ihmiset kaikkialla Euroopassa käänsivät kolmikolle selkensä milloin eivät suorastaan heitelleet heitä sateen kastamilla *Kassaneidin Kättelyoppaan* pokkaripainoksilla.

DARIO PUPPOLA

Olipa kerran mies, joka epäili olevansa tyhmä kuin saapas vaikka tiesi ettei ollut, minkä tähden hän meni älykkyystestiin.

Testi paljasti miehen, jonka nimi oli Dario Puppola, älykkyysosamääräksi 208.

"Joko tein laskuvirheen", testin suorittanut eleganttinen nainen sanoi. "Tai te menette yli asteikkomme, signore."

"Olkaa ystävällinen ja tarkistakaa tulokseni", Dario Puppola sanoi kohteliaasti.

Eleganttinen nainen teki työtä käskettyä ja päätyi uudestaan tuloksen 208.

"Koneemme temppuilee", eleganttinen nainen sanoi siirtäen vastuun mahdollisesta toheloinnista inhimillisestä yksiköstä mekaaniseen mystiikkaan kuten tapa on. "Tai te menette edelleen yli asteikkomme, signore."

Sulateltuaan uutista jääräpäisesti temppuilevasta älykkydestään Dario Puppola kokosi itsensä ja kysyi olisiko mahdollista tehdä hänelle saman tien persoonallisuustesti.

"Ilman muuta", eleganttinen nainen sanoi kohteliaasti.

Toinen, melkoisesti kahdesti tehdystä ensimmäisestä testistä poikkeava testi paljasti Dario Puppolan luonteeltaan ihmiseksi, joka oli kykenemätön hyödyntämään älytömän korkeaa älykkyysosamääräänsä.

"Te hämmennätte mieltäni, signore", eleganttinen nainen sanoi hemmotellen vierastaan viipyilevällä katseella samalla kun kiemurteli hitusen enemmän ulos minihaameestaan.

Dario Puppola ei vaatinut persoonallisuustestin uusintaa, minkä tähden eleganttinen nainen joutui päästämään hänet luotaan.

Olen, kuten rohkenin arvellakin, ihmehiippari, Dario Puppola ajatteli matkallaan kotiinsa Veronassa, Italiassa, missä hän jatkoi *Kassaneidin Kättelyoppaan* kääntämistä muinaisten roomalaisten kielelle, latinaksi.

"Absurdia", Dario Puppola tuumi tarttuessaan kirjanmerkkiin.

GURMEET Y. BANZERUK

Olipa kerran mies, joka pohti mitä tekisi jos sensaatiomaisen kaunis neitonen sanoisi hänelle: "Tanssi minulle alasti *Kassaneidin Kättelyopasta* hyväillen ja saat pupua."

Mies arveli tekevänsä kysymyksen. "Kenen pupua", hän kysyisi.

Ei kävisi laatuun, mies pohti, että tanssittuani alasti sensaatiomaisen kauniille neidolle ulkomailla kirjoitettua kirjaa hyväillen, tämä marssittaisi areenalle sensaatiomaisen ruman äitinsä.

Tai sisarensa.

Tai serkkunsa.

Tai tyttärensä.

Tai anoppinsa.

Mies oli nimeltään Gurmeet Y. Banzeruk ja useimpien Bangladeshiin edes jossakin määrin kotiutuneiden etnisiä vähemmistöjä edustavien henkilöiden tavoin luonteeltaan varovainen paikallisen tapakulttuurin suhteen.

Gurmeet Y. Banzeruk ei ollut suostunut luovuttamaan yhtään seitsemästä tyttärestään Kuninkaansa hoviin. Tyttäret samoin kuin Gurmeet Y. Banzerukin muut 62 naispuolista sukulaista olivat vihdoinkin turvassa Saratoga Springsissä, Pohjois-Amerikan Yhdysvalloissa. Se oli ollut parfyymintuoksuisen vehkeilyn ja hiippailun mestariteos.

KUOLEMA

Olipa kerran vanha mies, joka heräsi aamutuimaan hiukset päässään.

Hiukset päässään herännyt vanha heppu oli nimeltään Jackson Bradley-Stones.

Alors, Jackson Bradley-Stones potkaisi tyhjää heti herättyään.

Jackson Bradley-Stones kuoli riemuiten.

Kaljuuntumiseni oli pelkkää unta, Jackson Bradley-Stones ehti ajatella ennen sohjoista vyöryä, lopullista kokemusta, josta enemmistö ihmisistä käyttää nimitystä Iso Pläts ja vähemmistö nimitystä Iso Keskeytys ja jonka toimeenpanijaa kutsutaan Suureksi Takaa-Ajajaksi tai Isoksi Odottajaksi.

Unen ja valveen kontrastit olivat liikaa vanhan miehen pumpulle.

Ajatus on sopimaton ja kuulostan pallopäältä sanoesani sen ääneen mutta minä rakastuin siihen mulkvistiin ensisilmäyksellä hänen tukan virkaa toimittavan leijonanharjansa takia, Jackson Bradley-Stonesin ex-vaimot kuorolaisuivat hänen hautajaisissaan.

Osa Jackson Bradley-Stonesin ex-vaimoista oli tutisevia vanhoja naisia, osa hehkeydessään kylpeviä nuoria naisia ja aikamoinen osa oli naisia siltä väliltä. Vaimopaljouden vastapainoksi Jackson Bradley-Stonesilla ei ollut yhtään tunnustettua tai väitettyä jälkeläistä.

Minä kadehdin kundilta hänen arkussakin kasvamistaan takuulla jatkavaa tukkaansa, Jackson Bradley-Stonesin kaljaremmikaverit sanoivat toisen ihmisten kuoleman

inspiroiman hellyyden valtaamina.

Kaikki Jackson Bradley-Stonesin ryyppykaverit olivat kaljuja tai melkein kaljuja vanhoja äijiä.

Onneksi muu maailma muisti Jackson Bradley-Stonesin oikealla tavalla.

Kirjasta, jonka hän kirjoitti 127-vuotiaana.

Kirjasta, siten luultiin, jonka tuotolla hänen luunsa tällättiin maan poveen siedettävissä pokissa.

Kirjasta nimeltä *Kassaneidin Kättelyopas*.

Jackson Bradley-Stonesin muistotilaisuuden avausnumeroksi saattoväki oli saanut kuullakseen vainajan toivetta toteuttavien laskemattomien ex-vaimojen määräämänä rahisevalta vinylilevyltä toistetun laulu- ja soitinyhtye The Rolling Stonesin iskelmän *Mother's Little Helper* vuodelta 1966. 'What a drag it is getting old', Mick Jagger oli laulanut.

AMOS SPEED

Olipa kerran mies, joka jutteli jumalalleen luontevasti ja toisin päin.

Miehen nimi oli Amos Speed.

"Herrani," Amos Speed sanoi jumalalleen kuulostaen siltä kuin olisi päässyt vasta puhumisen alkuun, kuten oli-kin, "jelppaa meikää irtautumaan kaikista paheistani."

"Siitä vaan, jäbä", Amos Speedin jumala vastasi hänelle. "Irtaudu kaikista paheistasi."

"Tattis", kiittolinen Amos Speed sanoi.

"Mitäs pienistä", Amos Speedin jumala sanoi hänelle. "Sama määräys joka laaki."

"Merkitsen neuvosi ketsuppitahraiseen päiväkirjaani", Amos Speed informoi jumalaansa iskien silmää alennusmyynnistä ostamalleen melankoliselle allosaurus-pehmo-
lelulle nimeltä George. Houkutuksesta huolimatta Amos Speed ei ollut koskaan asettanut irtonaista vaatekappaletta - sukkaa, solmiota, alushousuja - sauruksen pään päälle.

"Arvostan lausuntojeni myötämielistä tallentamista", Amos Speedin jumala sanoi hänelle Grace Jonesin äänellä.

Grace Jones oli Amos Speedin jumalan käsitys neutraalista sävystä.

"Olen kirjuri", Amos Speed sanoi yhtä aikaa nöyrästi, uhkaavasti ja juhlallisesti.

Amos Speed korosti monimutkaisella äänenkäytöllään ylösmerkintöjensä riippumattomuutta. Amos Speed ei ollut jumalansa orja.

Kansainvälistä jännitystä. Arvoituksellisen
Jackson Bradley-Stonesin viimeinen
tempaus. Huikeiden käänteiden keskellä
kolme pohjoisamerikkalaista
harhailijaa - jääkiekkoilija, seikkailijatar,
snautseri - loihtivat idyllin Turkuun.

BoD

9 789528 069676